

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

Quartus gradus consurrectionis, qua anima fidelis per aduersa probatur, &
de causis subtractæ gratiæ. Cap. XLVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

naturali pondere recidunt, sicut aqua bulliens à calore sursum exilit, sed subito recidit: Terigi autem in isto gradu exercitationis, de hac spirituali, in potentijs animæ, eleuatione, quæ prouenit ex uiuido quodam amoroso certamine aut lucta inter spiritum nostrum & diuinum, hoc est, quod vires nostræ amorosæ, actuâ impulsu erigunt se obuiant spiritui Dei, ita vt interdum aliquântulum eleuentur super seipsas, adherentes spiritui Dei, sicut acus magneti adheret. Et ex hoc efficiuntur vires ipsæ valde viuaces & actiuæ, dirigentes omnem cognitionem & affectionem tam valide in Deum, quod videtur homo nõ uti sensibus exterioribus, nisi velut in somno: Vnde dicit sponsa seu amans anima: *Ego dormio, secundum exteriorem hominem, & cor meum vigilat*, scilicet ad dilectum meum, quem in corde clausum habeo. Quia tunc anima: sitagit perducere dilectum ad intimum cordis sui, & collocare in nobilissimo loco, ex intimo affectu omnia contemnere, & solum dilectum puro amore amplecti. Alias (vt dicit Richardus, lib. 4. de contemplatione, capitulo decimo sexto) quamdiu possumus ex aliena qualicunque consolatione vel iucunditate concipere, non audeo dicere dilectum intimum ardentissimi amoris sinum tenere. Si ergo non fatagis introducere eum in intima tua, quomodo credam te velle vel posse sequi eum ad sublimia sua? Et ideo dicit Richardus consequenter: Certum ergo signum tibi sit, quæcunque es anima, quod dilectum tuum minus diligis, vel ab illo minus diligeris, si ad theoricos illos excessus (quibus homo trahitur supra seipsum in modo, quo Deo placuerit) nondum vocari, vel vocantem sequi nõdum mereris: quia ex quo Deus trahit in theoricos illos seu spirituales excessus multas animas, quæ tamen non perueniunt ad perfectum amorem, non negabit hoc eis, qui ad verum amorem perueniunt: quia semper praparet, quàm possimus mereri.

Quartus gradus consurrectionis, quæ animæ fidelis per aduersum probatur, & de causis subtrahæ gratiæ.

Cap. XLVII.

Quartus consurrectionis istius gradus originaliter consistit in subtrahone spiritualis cognitionis & sensibilis deuotionis & amoris, vbi se homo tam pauperem inuenit & tepidum, de re ætium à Deo ac desolatam, ac si nullum vnquam saporem aut notitiam de Deo recepisset, cum tamen paulò ante tam opulētus extiterit in omni-

Eccc 3 bus ani-

382
Deuotione
sensibilem
subtrahi
multifati-
am.

Zelotypus
Deus.

Lucæ 11.

Gratiam
sensibilem
dari gratis.

bus animæ potentijs pereffluens suauitate & ardans amore. Igitur in primis est hic sciendum, quod multis de causis Deus subtrahit homini sensibilem deuotionem & amorem. Primum ex quadam amorosa indignatione, quæ sepe contingere solet inter duos amantes, propter indicium amoris ab altero eorum peregrino amatori ostensum, de quo aliter putat amorem mutuum, qui inter ipsos est, posse refrigerescere. Sic etiam contingit inter Deum & amantem animam: quia Deus valde zelotypus est & tener, nec potest sustinere, quod anima in aliud per amorem tendat, vel recreationem siue consolationem quærat præterquam in eo solo, vel etiam aliquod indicium amoris ostendat, sicut est, quiescere in aliqua inordinatione saltem ad spatium vnitus orationis Dominicæ: quia tunc ostendit furorem suum per subtractionem gratiæ suæ, vt eò melius anima veniat ad recognitionem culpæ suæ, & reprehensionem aut correptionem infidelitatis suæ, promittendo magnam emendationem, ne furor Dei perseueret, qui solus amari desiderat. Et hoc pro certo scias, quod quanto Deus hominem profundius post se & in se trahit, tantò puriorem amorem exigit, alioqui irascitur super recipientis ingratitude: quia *cui multum datur, vultum etiã queritur ab eo*: & cui minus datur, minus ab eo exigitur.

Secunda causa subtractionis huius est, vt amatrix anima discat recognoscere, se deuotionem sensibilem & amorem practicum non meruisse proprijs exercitijs aut bonis operibus, sed ex sola liberali bonitate Dei sibi concedi & offerri, ne in præsentia gratiæ insolescat per propriam suam complacentiam, vel etiam per incuriam resoluatur, putando se de cætero nõ oportere in sollicita diligentia proficere: quin potius semper manens in fundo humilitatis, incessanter cum perurgente diligentia conetur proficere in omnibus virtutibus.

Tertia causa est, vt sic amatrix animæ innotescat propria tepiditas & acedia in exercitijs amoris, virtutis, & bonorum operum, si Deus sibi sensibilem gratiam, deuotionem, & amorem non largiretur: & vt ex hoc sollicitior fiat ad petendum à dilecto gratiã & auxilium, recognoscendo se sine saporosa deuotione & experimentaliter aut practico amore proficere non posse in virtutibus, in amore aut spiritali exercitio, nec etiam in acquisitis persistere.

Quarta causa est, vt quia natura interdum nimis debilitatur per sensibilem deuotionem, atque amorem practicum, præsertim quando insubusus spiritus est multum violentus, & cor multum desiderat satis facere

facere influenti gratia tunc enim natura valde debilitatur, & leditur, & praesertim circa cor, ubi impulsus desideriorum magis ebullire facit vitalem sanguinem cordis, & etiam in capite illorum, qui non sunt fortis capitis. Et tunc Spiritus sanctus moderatur ardorem & impetum diuinæ influentiae (quia ipse est artifex discretionis) ut natura refocilletur aut reparetur, & fortificata rehabilitetur ad nouam influentiam Spiritus sancti recipendam.

Quinta causa est, ut amorosa anima discat & cognoscat, quod in sensibili deuotione & amore non consistit vera sanctitas, nec vera charitas, imò ex puris naturalibus possent huiusmodi provenire. Idcirco non sunt sanctiores, nec magis diligunt, qui maiorem sensationem secundum sensualitatem videntur habere in deuotione & amore: sed qui virtutem suam amatiuam sciunt eleuare in omnibus, supra omnem sensationem & sensualitatem in nudum essentialem amorem. Isti autem probantur in prompta quadam voluntate seipsum resignandi, & in omnibus abnegandi propter amorem Dei, illo secundum tractum nudae naturae frui cupientes, ita quod veri amatores secundum diuinum beneplacitum norunt velle esse pauperes, omni etiam interna consolatione, tactu, sapore & sensatione priuati: & in hoc solo posse consolari, quod Deum amant purissime amore intellectuali, qui solus est amor verus, & quod omnes virtutes, & omnem iustitiam perficere norunt ad honorem & beneplacitum Dei, nullam aliam spiritualem experimentalem oblectationem, aut dulcedinem queritantes. Et in quantum haec voluntaria paupertas accrescit in homine, in tantum & vera sanctitas, & pura charitas conualescit. Isti cum Paulo sciunt abundare & penuriam pati: quia cum Spiritus sanctus animam & corpus perfluit amorosa sensatione & mellifluo sapore, hoc ipsum tam expedite cum gratiarum actione recipiunt, & tam prudenter ad Dei laudem & honorem, ac propriae salutis utilitatem expendunt, desiderantes etiam liberaliter in amorem diuinum regerere, ac si magnis aestuantibus & flammigeris desiderijs illud à Deo postulassent. Tanta tamen quietudine & tranquillitate superioris affectus dona haec recipiunt, quasi nihil inde curarent commendantes diuino beneplacito, siue dare huiusmodi voluerit, siue non, vel etiam concessa retrahere, nec in aliquo contristantur, sed dicunt cum Iob: Dominus dedit, Dominus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est. Sit nomen Domini benedictum, & in hoc ostendunt, se in nullo donorum Dei requiescere: quia

Eccc 4. illud

Sensationem non facere sanctitate.

Amoris veri probamentum.

Philip: 4.

Iob 1.

Illud, in quo aliquis quiescit, generat sibi tormentum in separatione.

Sexta causa est, vt amatrice anima probetur per experientiam, si iam ad tantam strenuitatem exercitiorum profecerit, quod in suo profectu sensibili spiritali consolatione carere possit, & seruire Deo, stando in nudo amore. Et in isto fundatur gradus istius consurfectionis, in quo Deus probare aut ostendere vult fideles amatores suos plus sibi adherere & seruire ex nudo amore, quam propter aliquod donum. Et quoniam vera fidelitas nusquam melius probatur, quam in aduersitate, ideo subtrahit Deus amorosae animae omne subsidium sensibilibus auxiliij, permittitq; eam stare in seipsa nudam & in omnibus miseram. Potest autem istud appellari languor infernalis, in quo decumbit anima non pro amore, sed pro angustia & afflictione; nusquam inueniens consolationem, neque in Deo, neque in creaturis quia postquam eam Deus in tantum in se traxit, vt omnis consolatio eorum, quae citra Deum consolari possunt, crux sibi effecta sit, tunc Deus eam abijcit, & nudam a se reponit: & tunc sedet famelica inter duas mensas, hoc est, inter delectationes spirituales & sensuales. Sensuales ipsa contemnit, & spirituales ille negat: cuius causa est, quia vult vt anima discat stare animo voluntario derelicta sine omni adiutorio, & ita gratias agere & laudare Deum, atque in omnibus fidelis esse, in nullo propriam queritando oblectationem & quietem, praeterquam in solius diuini beneplaciti adimplerione: discat etiam de sua derelictione stare contenta, imo in hoc quietem suam constituere, considerando hoc Deo placitum esse, & sibi valde meritorium, profectuiq; suo spiritali multum utile, si tamen in istis non efficiatur acediosa aut negligens, sed fideliter faciat quod potest.

Quomodo amici infideles se gerant, quando ad tempus derelinquuntur. Cap. XLVIII.

Amici infideles.

AD istud non poterunt amici infideles peruenire, sed in ipsa derelictione statim ostendunt propriam querelationem, & hoc multis modis. Inueniuntur multi, qui quam cito derelictionem aut subtractionem deuotionis sentiunt, simul etiam refrigescunt in affectu exercitiorum & proficientis viuae, conuertentes se rursus ad carnis mollitiem & corporis quietudinem: extra regulam discretionis optant diuina frui consolatione, sed sine labore: quae si eis negatur, querunt solatiu in creaturis, & hoc interdum magno animarum suarum pericu-